

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้ โปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ
ตระหนักในอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

1. หลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับ โปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อย จะมี
คะแนนการตระหนักในอนาคตสูงกว่าก่อนเข้ารับ โปรแกรม
2. หลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับ โปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อยจะมี
คะแนนการตระหนักในอนาคตสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับ โปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่ม
ย่อย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัตถสารเกษตรวิทยาการ
อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2539 ที่มีคะแนนจากแบบวัดการตระหนักใน
อนาคตต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา ที่สมัครใจเข้าร่วมโปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่ม
ย่อยที่มีต่อการตระหนักในอนาคตจำนวน 20 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มและกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบทดสอบก่อนหลังการทดลองโดยมีกลุ่มควบคุม (Randomized pretest- posttest control group design)

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลในการวิจัย

แบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคตที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยศึกษาจากแนวคิดการอดใจรอได้(Delay of Gratification) ของมิเชล(Mischel,1974) โครงสร้างลักษณะมุ่งอนาคตจากแบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคต ของ กนกวรรณ อุณใจ(กนกวรรณ,2535)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตระหนักรู้ในอนาคต การแนะนำแบบกลุ่มและการแนะนำแบบกลุ่มย่อย
2. พัฒนาโปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักรู้ในอนาคต
3. นำแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคตไปหาความตรง ความเที่ยง
4. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 91 คน ทำแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคตแล้วคัดเลือกนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยคัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนจากแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคตต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา ซึ่งมีจำนวน 23 คน จากนั้นสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมโปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักรู้ในอนาคต แล้วแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
5. กลุ่มทดลอง ได้รับโปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักรู้ในอนาคต โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินโปรแกรม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 40 นาที รวม 9 ครั้ง ติดต่อกันเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้ให้ความรู้ในเรื่องของการตระหนักรู้ในอนาคตด้วยวิธีการสอน เป็นเวลา 9 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในภายหลัง เมื่อผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับกลุ่มทดลองเสร็จแล้ว

6. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ในวันสุดท้ายเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการการแนะนำแบบกลุ่มย่อยด้วยแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคตในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

7. เก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบให้คะแนนจากแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคต แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t-test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการตระหนักรู้ในอนาคตก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test dependent)

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการตระหนักรู้ในอนาคตที่วัดก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test independent)

สรุปผลการวิจัย

1. หลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักรู้ในอนาคต มีคะแนนการตระหนักรู้ในอนาคตสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. หลังการทดลองว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักรู้ในอนาคต มีคะแนนการตระหนักรู้ในอนาคตสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการนำโปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อยมาใช้ดังกล่าว สามารถพัฒนาการตระหนักในอนาคตของนักเรียนได้ จึงควรจะดำเนินการดังนี้

1. ควรมีการศึกษาติดตามผลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังจากการทดลอง 1 เดือนเพื่อติดตามดูว่า คะแนนการตระหนักในอนาคตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมยังคงอยู่หรือลดลงมากน้อยเพียงใด และเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม คะแนนการตระหนักในอนาคตของกลุ่มทดลองยังคงสูงกว่ากลุ่มควบคุมหรือไม่เพียงใด
2. ควรศึกษาวิจัยการนำรูปแบบโปรแกรม การแนะนำแบบกลุ่มย่อยไปใช้ในการพัฒนาการตระหนักในอนาคตของกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นอื่นๆ เช่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นการเตรียมตัวให้กับนักเรียน
3. ควรมีการนำโปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อยไปใช้ในการพัฒนาการตระหนักในอนาคตให้กับนักเรียน และนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมของแต่ละสถานศึกษา